

Д. Въ самый день двенца отъ ученици-ты (Мѹ) ѹтивали въ нѣкое село; на пѣтя сѧ избралахъ съ тѣхъ и Исѹсъ Христосъ. Тѣи Го не познали, и разговоралисѧ съ Него за смѣрть тѣхъ и възкресеніе-то Мѹ като съ нѣкой чюжденецъ. Съ такъва начинъ дошли они до село-то и начали да вечерать. Исѹсъ Христосъ расчюпilahъ хлѣба и подалъ имъ. И въ това время тѣи Го познали; нъ Исѹсъ въ смѣхъ-тѣхъ минуть сѧ изгубилъ отъ очи-ты имъ. А тѣи съ радость сѧ възвръжили въ Иерѹсалимъ и казаан на Апостолы-ты, че видан Господа. Гдѣто тогава вичкы-ти единадесать Апог. въ единъ гласъ извикали: востинниѹ възкресе Господь! Не казалисѧ така, любезнаѧ ми майко?

М. Така е востинниѹ, чадо мое! И сега помни; когато мы говоримъ: Христосъ възкресе! тогава подражаваме на Ангела; а когато говоримъ: востинниѹ възкресе! тогава подражаваме на свѣты-ты Апостолы.

Д. Нъ отъ кога сѣхъ начали да давать единъ другомѹ айца?

М. Това най-пръвѣ (както показва Благочестиво-то преданіе) направила Марїѧ Магдалина, та сама-та, коуж-то Ангелъ-тѣхъ поздравилахъ съ Христосъ възкресе!

Д. Марїѧ Магдалина кого е поздравила, и при-това подарила го съ айце?

М. Римскаго царѧ Тиверїѧ. Та ѹтишла въ Римъ съ намѣреніе да проповѣдѹва Евангеліе-то; Исправиласѧ прѣдъ царѧ, и, като мѹ поднесла чървено айце, рекла: Христосъ възкресе! Съ тыѧ дѹмы Марїѧ начала прѣдъ него проповѣдь-тѣхъ си. А пръвн-ти Христїѧне за да ѹважають памѧть тѣхъ на равноапостолнѣ-тѣхъ